

Kábakő áll a korábban halálra ítélt iskola udvarán – Megmenekült a szegedi belváros egyik szép épülete

Költözik a gazdaságtudományi kar

Majó Zoltán, az egyetem fejlesztési igazgatója mutatta be az megújult épületet. A legszebb részek egyike az átrium

Fotók: Frank Yvette

A haló poraiból föltámasztott, Koczor György Ybl-díjas építész tervei alapján átalakított épületbe költözik a Honvéd téri bérlemből a szegedi egyetem gazdaságtudományi kara. A kívül-belül fölújított Kálvária sugárúti épületben a GTK dékáni hivatala, öt terem, illetve oktatói szobák kaptak helyet.

„Kábakő” áll a lefedett, egykori iskola-udvaron. De nem csak ez az egyetlen oka annak, hogy rá se ismernének az egykori iskolások a Kálvária sugárút elején álló „alma materre”. A Szegedi Tudományegyetem megvásárolta a piarista rend tulajdonába a rendszerváltáskor visszakerült, legutóbb az egészségügyi szakközépiskolának otthont adó épületet. Nagyjából egymilliárd forintba került, de így megmenekült a pusztulástól, miközben új szerepkörének megfelelő-

en, Koczor György Ybl-díjas építész tervei alapján fölújította a Lépték Kft.

A diákságé a földszint: az újonnan nyitott oldalsó bejárat mintegy összeköttetést mutat a kar másik, a Fekete Sas utcabeli épülete felé. Az itteni oldalsó szárny irodáiban intézhetik tanulmányi ügyeiket a hallgatók. A főbejáraton át a volt iskolaudvarra juthatunk – mutatja az utat Majó Zoltán, az SZTE Gazdaságtudományi Kar (GTK) oktatója, az egyetem fejlesztési igazgatója.

KÉT HELYEN MŰKÖDIK A KAR

Július első felére elfoglalja új, 1400 négyzetméteres otthonát a Kálvária sugárúton az SZTE GTK. A Honvéd téri épület eddig általában elfoglalt területét változatlanul a felsőoktatási intézmény hasznosítja. Ugyanakkor a GTK megosztottsága is marad, mert az itteni kétezer hallgató nem férne el a Kálvária sugárúti tanterekben, tehát a Fekete Sas utcai egyetemi épületben is tanulnak majd közgazdászok.

Nem csupán az udvar lefedése, de átalakítása is kiváló ötletnek bizonyult. Az áttetsző és csillogó lifttorony magasba rántja a tekintetet is. Hasonlóképpen a „kábakő”, vagyis a belső térben fölújított, háromszintes kocka, színes üvegablakaival, toronyszerű oldalán az órával: a tudomány temploma. A földszinten kialakított büfében a test kap táplálékot, a következő szinten a díszterembei eseményeken és a tetejére illesztett pihenő-olvasó teraszon biztosított lesz a szellemi táplálék. Csakúgy, mint az eredeti épület első szintjéből formázott négy tanteremben, ahol egyszerre összesen 140-160 diák szívhatja magába a tudást.

A dékáni szoba és a hozzá kapcsolódó hivatal, valamint a kar pénzügyek és nemzetközi gazdasági kapcsolatok intézete az épület második szintjét foglalja el. A harmadikon a közgazdaságtani és gazdaságfejlesztési, továbbá az üzleti tudományok intézetéhez tartozók kaptak helyet. A tetőtér beépítésével létrehozott negyedik szint is az oktatóké. A két-négy fős tanári szobákban már szerelik a bútorokat – néz körbe Majó Zoltán.

Az ajtók a lefedett belső udvarra nyitott folyosókra nyílnak. A falakon a meleg sárgák, az ajtó és ablakkeretek a meggybordó szín uralkodik. A lámpaburák és formák, a lifttorony és a kábakő díszei, hasonlóképpen a megújított külső vakolat ékei a boldog békeidőket idézik.

ÚJSZÁSI ILONA Szébb lett, mint volt – mondják a szegediek a Kálvária sugárúti iskolaépületről

Fiuk betegsége nyomán a tönk szélére került a család

Nem adományt, kölcsönt kértek

Ahogy 34 éves fiuk vesebetegsége súlyosbodik, úgy válik egyre kilátástalanabbá a csongrádi Pusztaiék helyzete. Miután két éve írtunk a család sorsáról, harmincezer forint segítséget kaptak segítőkész emberektől. A helyzet azóta romlott: a 34 éves fiatalembert daganattal műtötték, a beültetett vese három és fél év után kilökődött. A család tartozása közben elérte a hárommillió forintot. Ők nem adományt, csak kölcsönt kérnek, és – nincs más választásuk – hisznek a csodában.

„Egy embernek se kívánom, hogy szülőként, családfőként átélje azt, amit én” – mondta lapunknak 2005 decemberében a csongrádi Pusztai György. Ő az édesapja annak a fiatalembernek, Róbertnek, aki évek óta súlyos vesebetegséggel küzd, hente háromszor jön érte a mentő, viszik művesekezésre. A fiatalember havonta 23 ezer forintot kap, ez a jövedelme, dolgozni nem tud, örül, ha a mentőig elballag a szobából. Szülei számára a legnagyobb szomorúságot ez a betegség jelenti. Ugyanakkor az, hogy a fiúnak nincs állása, alapjában rendíti meg a család egzisztenciáját. Apja, Pusztai György rokkantnyugdíjas, ötvenöt évesen már nemigen kap állást, amikor lehet, napszámba megy, emellett 43 ezer forint nyugdíjat kap. Az édesanya ápolja a fiút, hármuk jövedelme azonban kevés ahhoz, hogy minden számlát ki tudjanak fizetni, és törleszteni tudják a korábban felvett OTP-tartozást. György nem titkolja, amikor megszorultak, olyan kölcsönt is vett föl, amit nem lett volna szabad...

A lavina két éve indult, azóta csak romlik a helyzetük. Akkor a Délvilágban megjelent cikk és a csongrád.hu honlapon közzét felhívás nyomán segítőkész emberek mintegy harmincezer forintot juttattak el Pusztaiékhoz, ami nagyon jólesett abban a helyzetben, nyilvánosan meg is köszönték.

– Azóta a beültetett vese – három és fél év után – kilökődött, emellett daganattal műtöttek nemrég, tovább romlott az állapotom – sorolta Róbert, amikor beszélünk. Édesapja később ért haza, horgászni volt. Aki ezt hallja, annak a fejében talán fölremlik a drága etetőanyagokat kevergető, márkás botokkal, orsókkal szöszmötölő víkendező alakja. Pusztai György azonban nem ilyen holmival és nem kikapcsolódni ment: mindenképpen halat kellett fognia.

– Mostanra elérte a tartozásunk a hárommillió forintot, a számláinkat nem tudjuk fizetni, telefonhívást már csak fogadni tudunk, kezdeményezni nem – mondja Pusztai György. – Háromszor írtam segítséget kérő levelet Gyurcsány Ferencnek. A Miniszterelnöki Hivatal pedig következetes volt: mind a három alkalommal azt javasolta, hogy forduljunk az önkormányzathoz. Mi azonban nem adományt, inkább egy méltányos, áthidaló kölcsönt szeretnénk bárkitől, amit megállapodás szerint vissza is fizetnénk. A kérdésre – tényleg vissza tudnánk-e ezt fizetni – most is azt feleli határozottan, hogy igen.

Pusztai György egyébként nem üres kézzel tért haza a vízpartról: két kiskárást fogott, azokat sütötték meg ebédre.

B. A.

Szabadulása után Attila az evangélikus zenekarban fog játszani

A Csillag Band muzsikusai

Patály és társai heti két próbával készülnek a fellépésre

Fotó: Frank Yvette

Augusztus huszadika jeles nap lesz a szegedi börtön zenekara, a Csillag Band életében. A háromtagú együttes ekkor mutatja meg magát először a többi fogva tartott előtt. A banda énekes-gitárosa, Pátaly a Dankó Pista fesztiválon a Gera Fivérek közé is beszállt egy kis örömmelére.

A börtönfesztiválon, azaz a Dankó Pistáról elnevezett, a Csillagban idén már negyedszer megszervezett kulturális rendezvénysorozatunk lapunk lakodalmass zenei versenyeinek győztese, a Gera Fivérek is szerepelt. A nosztalgia zenekar a fogva tartottaknak főleg érzelmekre ható számokat adott elő. Az elítéltek közül a harminchét fős ének ellenében sokan táncra perüldtek, sőt a Csillag Band énekes-gitárosa, Pátaly dalra is fakadt az alkalmi színpadon.

Az olasz deportáltak kara

A börtönmuzsikának egyébként is komoly hagyományai vannak: több mint száz éve

A DEPRESSZIÓ ELLEN

A Dankó Pista fesztivál rendezvényei remek lehetőséget adnak arra, hogy a fogva tartottak művészeti csoportjai megmutathassák magukat. – A kulturális tevékenységnek különösen fontos szerepe van az elítéltek nevelésében. Sokan mély depresszióba esnek, amikor a börtön falai közé kerülnek. Számukra a zenélés vagy akár a kézművesség sokat segíthet – tudtuk meg Bozó Beától, a Csillagbörtön sajtóreferensétől.

olasz deportáltak énekeltek a várbörtönben a szegedi közönségnek. A Csillagban is hosszú évtizedek óta van zenekara. A néhány hónappal ezelőtt verbuválódott Csillag Band elődje, a Kaptár még a kilencvenes évek elején alakult. A vezetőjük tavaly szabadult, így

TANÉVZÁRÓ A CSILLAGBAN

Évzárót tartott tegnap a Szegedi Fegyház és Börtönben működő általános- és középiskola. A Csillagban fogva tartottak közül négy évfolyamon 86 tanuló szerzett bizonyítványt, heten végeztek jellel. A fogva tartottak tíz százalékának kell évet ismételnie.

új névvel és új tagokkal jött létre a csapat. Az egyelőre háromtagú banda tagjai hetente kétszer gyakorolnak. Az augusztus huszadiki fellépésükre készülnek, amikor is bemutatkoznak fogva tartott társaik előtt.

„Álmomban is gitározom”

A trió énekes-gitárosa, Pátaly gyerekkora óta zenél, de soha nem járt tanárhoz, mint mondta, a nagybaktól leste el a fogásokat. – Akkor tudok igazán énekelni, amikor történik velem valami. Legyen az jó vagy rossz – beszél az érzelmek fontosságáról a férfi, aki kifejezetten szívesen énekel érzelgős dalokat.

Heti két alkalommal jönnek össze a társai val gyakorolni, hangszer csak ilyenkor vehetnek a kezükbe. – Sokszor álmomban is gitározom, sok dal születik meg így a fejemben. Ezekből a saját szerzeményekből is játszik majd a koncerten – árulta el.

A zene összeköt

A zenekar dobosának, Zoltánnak szintén a gitár a kedvenc hangszere, de mandolinon is játszik. A nevelőtiszt javaslatára, meghallgatás után került a zenekarba. – Egyre inkább kezdünk összeszokni. Elég egymásra néznünk, és máris tudjuk, hogy milyen ütem következik, milyen ritmusban játszunk – állította.

Attila szintén zenészcsaládból származik. Mindegyik testvére, a nagypapái és azok unokái is muzsikusok. Attila a börtön falain kívül is zenélt: lakodalmakon, keresztelőkön és bárókban játszott. – Idebenn sorstársak vagyunk, és a zene is összeköt bennünket. Nehezen tudom megszokni a bezártságot, de gitárral a kezemben jobban megy – vallotta be a férfi, aki néhány hónap múlva szabadul.

Már meg is van a terve, mihez kezd: a szegedi evangélikus zenekarban fog játszani.

HORVÁTH LEVENTE